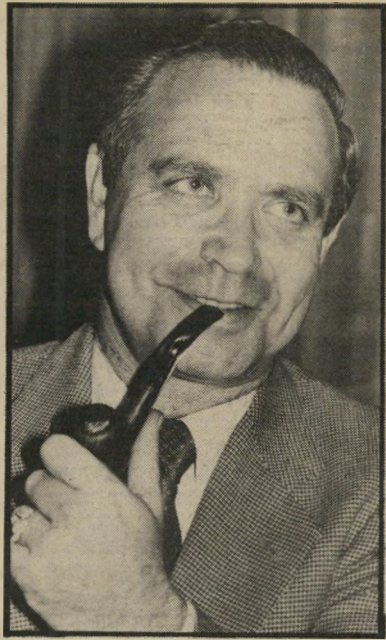
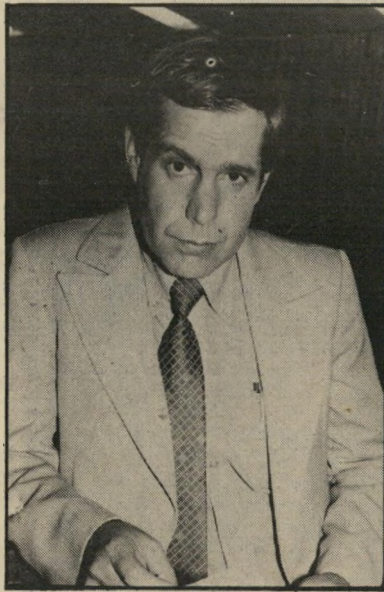

מבט לחדשות: איפה העובדות

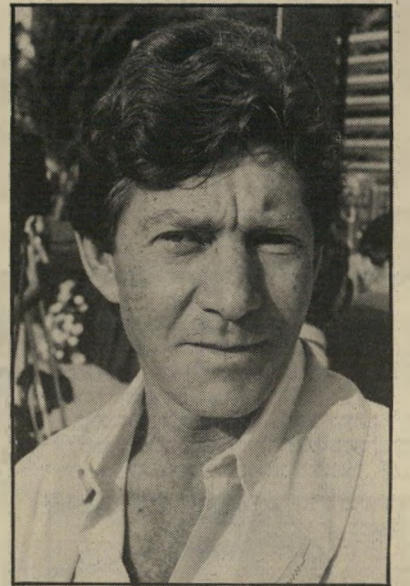
שר פת
העובדות

עוזר קרפין
הפרשנות

טלוויזיה. כפעם האחרונה שטיפלנו כאמצעי תקשורת — זה היה הרדיו. היום הגיע התור של הטלוויזיה. בריוק לפני שבוע, ביום הרביעי שעבר, אני יושב ליד שולחן העתונות באסיפה הכללית של התאחדות התעשיינים, במלון הילטון בתל-אביב. שעת צהריים, גמרנו לאכול. הנואם האורח: שר-התעשייה והמסחר, גדעון פת. עד כאן התפאורה. שכחתי רק להזכיר כי משמאלי יושב עוזר בירמן מהטלוויזיה. אחר כך התברר שהוא בא לכסות את האירוע. אחרי הנואם של פת הלכנו איש לדרכו. גם עוזר בירמן. במבט של אותו הערב קורא הקריין: "השר פת קורא תגר על מדיניותו של שר-האוצר, יורם ארידור, ומציע פחות ריאלי של השקל..." נדהמתי. הייתי שם ולא שמעתי מה ששמע עמיתי משמאל. קורה.

ליתר ביטחון קראתי את כל העיתונים למחרת. לא מצאתי דבר דומה, חוץ מעל המישמר, שבמאמר פרשנות טען, שורכי שני השרים נפרדו. מה אפשר לעשות? פרשנות של אופוזיציה.

כתב בירמן
הבנה?

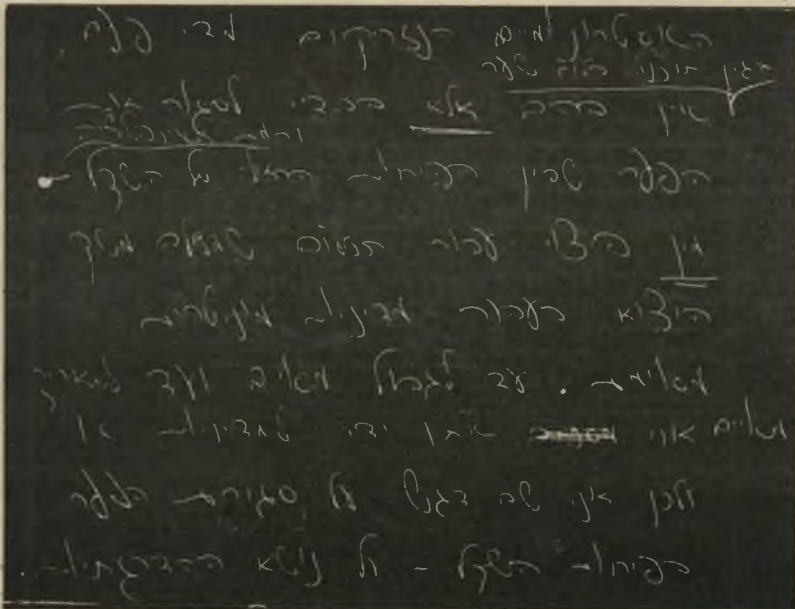
העניין התחיל להיות מסקרן. יש רק שתי אפשרויות: או שאני רק כל עוד כוחי בי אל רופא אוזניים פרטי, או שמיכאל קרפין, עורך מבט, עף מהטלוויזיה.

ביקשתי לקבל את כתב-היד של נאום הישר פת. אותו הוא כתב כמו ידיו. קיבלתי. חיפשתי מה שהקריין בטל לווזיה אמר, מה שמיכאל קרפין ביטל — ולא מצאתי. עברתי פעמים על כתב-היד. מה שהיה במבט מצויץ מהאצבע. יותר מזה: ממתי מקדימים פרשנות לדיעה? קורם אומרים שהוא

חיים פלטנר, ראש הדסק הכלכלי בטלוויזיה, אומר שזה לא בסדר, אבל הוא לא העורך. עד כאן העובדות.

שאלתי את דובר משרד התעשייה והמסחר, מנחם רבוי, מה הוא מתכוון לעשות. "מה יכולנו לעשות — לדרוש תיקון בנוסח שלא קרא תגר? שאין לנו אחות?"

נזכרתי שטלוויזיה הראו אונת-דיגול סר כיסית שלא היתה. אז מה? וזה מעלה איזה רעיון לא רגיל. מי שעורך את החדשות צריך להתחיל להתרגל למחשבה, שהוא מקבל משכורת מעם ישראל — לא כדי לקרוא תגר, אלא, פשוט, כדי לדווח בקיצור ולעניין מה היה. ואם יש לו קושי בדיווחים מסוג זה, יש משרה פנויה של עוזר צלם בטלוויזיה בערבית. שם אפילו עברית לא לדעת. די אם סוחרים בזריות את המצלמה.

הנאום של פת
כתב היד

סיכון מחושב במקרקעי

הבורסה הפסיקה להיות מעניינת, אולי זה חוסר העניין — הוא חלק מן התשובה לסמטרחושים. נכון, שוב אנחנו נמצאים בתחום הפסיכולוגיה, אבל, זה חלק מהעניין. חוץ מן אחרי שיחה ארוכה עם אחד מטובי הבורסאים, לי חדשות בשבילכם. והפעם, לשם השינוי טובות.

"תשים לב", אומר לי אחד מחכמי הבורס "מה בעצם קרה מאז אמצע מאי — נמשך עליית שערם במחזורים קטנים". הדגש הוא על נמשך. "ומה קרה החודש? החודש היו התרחבות, הגיעו כספים חדשים של קרנות הנאמנות, שהגיעו אליהם, בעיקר בעיקב מכצעי-המכירות שלהם."

אני ממשיך להאזין, ושואל איפה הבשורה "תכף נגיע", הוא אומר. "המסר הוא שצריך להמתין, משבר-האמון עדיין קיים, לוקח זמן שיפוג". טוב, עכשיו מה הלאה? "שים לב, אין אלטרנטיבות. הרולר עדיין מפגר אחרי המד ואפילו ידביק מעט את הפיגור — אז ממערכת השיקלית הפסידה מעט, אך אין עיון מאסיבי". רוב הכסף עדיין בשקלים, מחוץ

הבורסה

להורמנות. ואל תשכח שבכל זאת השוק עלה מן התחלת החודש כ-20%. בקיצור, מה שאני טוען הוא, שהשוק נמצא בהערכות. יש הרבה כו כפריפריה, מה שחסר זו אווירה מתאימה. אז עם הבשורה? "הנה אני מגיע", הוא אומר. "עכש אנחנו בסוף החודש, תהיה הורמה גדולה, ההכנסה הפנויה גדלה, ביחוד של העצמאים, שהחוח יפסיקו לשלם מילוח של ג. בקיצור העני מתרחב, הנכונות להיכנס תגדל. צפויים ק שבועות טובים." מה עם חורשים טובים? "גם אין יבוא", הוא אומר.

תודה; אבל אם מחר יטילו מס-מחזור ומ בריאות ומס אני יודע מה, גם אז יקרה ו שאמרת. אז ניכנס שוב לתקופה של אי-ודא ואם השוק לא יהיה מספיק חזק, תיע התאוששות."

אני חוזר: מי שרוצה להיכנס עכש לשוק, ייכנס למניות הכבדות בעלו סחירות גבוהה. מי שרוצה פליט מחושב יכנס למניות המקרקעין, לא שבראי להיכנס.

השבוע הראה לי חבר ידיעה בעיתון הגרמנית כתוב שלמרות שחברת הע הגרמנית פולקסוואגן הפסידה בשני הריבועות האחרונים, מניות החברה הניסחרות בבורסה פרנקפורט בגרמניה המשיכו כל הזמן לעלו אמרת לו שזה אולי נס בגרמניה, אצלנו זו תופ רגילה. כל קשר בין הפסד או רווח לעלית ש המניה או ירדת השער היא מיקרית בהחל עובדה שבגרמניה העניין צויין במיוחד.

אבל היה שם עוד משהו מעניין. לקח למ במערכת העיתון הגרמני כמה חודשים טובים שגילו למה. אצלנו זה היה לוקח יומיים.

שם גם היתה סיבה טובה: מתברר, שחב ממשלתית מכונית רכשה לאטילאט מניות פולקסוואגן בבורסה. והיום היא מחזיקה הערכה בין 8% ל-10% ממניות החברה. תרג דומה עשתה אותה חברה במניות של מרצ ונציג שלה יושב במועצת-המנהלים. זה ההבר

ואולי, אילו היו יחסים עם כוויית, היו קונ בשקט מניות כמו ישפרו וספנות והספקה, ח ממנים נציג במועצת-המנהלים, שהיה יונ בחברתם של מיועציו יוסי ריגר ואליעזר פייש

מודעה עלייד

דני בינקין, המנכ"ל של קונסורטיום אינטרנשיונלי שירותי תיקשורת עם העולם הגדול וכך כתוב בנותחת ניידה-המכתבים שלו שלח לי מיכתב וצרף אליו צילומים של ירחון בשם בינס טודי שתפוצתו 66 אלף עותקים. כל זה כדי להוכיח שהכתבה על החברה שלו בירחון זה סמוכה למודעות של איי-בי-אם. המעוניינת להראות כי מוצריה יכולים להתחבר לרשת התיקשורת של קונסורטיום. אני לא מבין במחשבים ולא בטלפס ממוחשב. אבל אם אפשר לעשות עסקים כלהיות סמוך למודעות של מישו, אני מצדך כפעם הבאה את התמינה שלי ליד מודעה של איוה בנק גדול.

אגב, הירחון בשמו המלא הוא: הונגריקונג בינס טודי.

הספרדים מחכים בסיבוב

בעוד שנתיים או שלוש שנים תצטרף ספרד לשוק המשותף. ותתפלא, זה חשוב לכל אחר מאיתנו. כי מרגע שמדינה זו מצטרפת לשוק, היא גם נהנית מיתרונות החברה בשוק. לנו אין יתרונות כאלה. ספרד תהיה המתחרה הגדולה שלנו על הספקת תוצרת חקלאית למדינות השוק. נכון, החקלאות שלה מפגרת אחרי שלנו. למרבה האירוניה, אנחנו רואים להקטין את הפער במהירות. מומחי חקלאות מישראל, ציוד חקלאי מתוחכם, שיטות השקיה, שיטות שיווק וארוה, גידולים שונים וחדשים, ידע חקלאי שנים עברו עד שהגיעו אליו — וזרם לספרד, במחיר של כלום. מישוה מקבל משכורת באוצר ובמישרר-החקלאות כדי לראוג לעניין, שיעשה משהו.